

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

5. Lata porta Domûs damnatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

CONSIDERATIO V.

Lata porta Domûs damnatæ
æternitatis.

Lata porta quæ ducit ad perditionem.

Matth. c. 7. 13.

13. Januarii.

I. **P**rolatis, ad veritatem de multitudine damnandorum & paucitate salvandorum stabiliendam verbi divini oraculis atque figuris, nonnulla SS. PP. Ecclesiæ Doctorum testimonia, uti probatas historias attexamus. Testimonium primum est S. Joannis Chrysostrami, de Antiochia civitate amplissima, in urbe, in qua primùm Discipuli cognominati Christiani, habitasse ferunt quingenta aut sexcenta hominum milia. Et ejus morum, si quisquam alio apprimè gnarus, dictus Orator aureus quæstionem movet admirandam, hoc 40. ad pop. Antioch. *Quot, inquit, putatis in civitate nostra, qui salvi sunt infestum est quidem, quod dicturus sum dicam tamen; non possunt in tot milibus*

centu

centum inveniri qui salventur: quin & de
his dubito: quanta enim in juvenibus qua-
so malitia? Quantus in senibus torpor? Fi-
liorum curam gerit nemo &c. Hæc est sen-
tentia Chrysostomi.

II. Testimonium exemplo comprobe-
mus. Refert Trithemius in Chronico, ad
annum Christi 1160. cuidam Episcopo
Lingonensi, eremicolam, ante illi no-
tum, à morte apparuisse qui de statu suo,
ab Episcopo interrogatus, responderit:
Eà horâ, quâ migravi de corpore, triginta
hominum millia ex hac luce transierunt; è
quibus Bernardus Claravallensis Abbas,
unâ mecum evolavit ad cœlos, terni alii
ad ignem purgantem amandati sunt; ceteri
omnes, justis Judicis sententiâ condemnati,
ad inferos descenderunt. O quis non mi-
retur? Quis non obstupescat? sed mirari
desinet, si mundum universum in mali-
gno positum perpenderit.

III. Considera enim; quàm vastis ter-
rarum spatiis dominetur, idololatria: in
quot regnis & regionibus grassetur hæ-
resis: in plagis autem fidelium, in uno
regno vexillum erigat libido & luxuria;
in

42 *Domus eternitatis. Consideratio*
in alio gula, ebrietas & crapulas, in al
fraus & iniustitia. Vide quot & quan
ubique cernantur scandala, quibus
ties vae Saluator intentat: quanta ubiq
praesertim in feminis regnet superbia,
viris avaritia, in juvenibus luxuria.
igitur mundo a scandalis! vae a superbia
vae a gula & luxuria! vae ab iniquitate
avaritia! *A minore usque ad majorem qu*
omnes avaritia student. Jerem. c. 6. Et
men: *Facilius est camelum transire per*
ramen acus, quam divitem (avarum)
trare in regnum caelorum. Matth. c.
Unde merito inferebant Discipuli: *Q*
ergo poterit salvus esse? l. c.

Affectus timoris.

O Quis, his bene consideratis, n
timeat? Ergone in urbe Asiae
quentissima, & post Romam & Alex
driam, tunc temporis, maxima, vix ce
tum incolae salutem consequentur
nam; reliqui omnes ibunt in orbem?
gone ex triginta millibus, bini solum
volant in caelum, terni ad ignem pu
gantem, reliqui omnes ad Tartarum?

quis timorem salutarem non concipiat?
 Quis à via lata, ad arctam sese non pro-
 tinus recipiat? Vade, ô Christiane & i,
 non quàm multi; sed quàm eundum est: &
 cave sedulò, ne innumera pravorum ex-
 empla, instar torrentis, te abripiant. Ces-
 sent, cessent solatia malesuada discriminis:
 praeferat vitam propagasse cum paucioribus;
 quam perdidisse cum pluribus. Obsecro te,
 Valeriane, delictum alienum, semper ut op-
 probrium respice, nunquam ut exemplum.
 S. Eucharius ad Valer. nepotem.

14. Januarii.

I. **T**estimonium secundum praeberet no-
 bis Doctorum Aquila Augustinus
 serm. 12. de verb. Dom. ubi explicans illa
 verba Lucæ c. 13. 23. Si pauci sunt qui sal-
 ventur? Hæc ratione discurret: Dominus
 ad hoc quid? Non ait, non pauci, sed multi
 sunt qui salventur: non hoc dixit: sed quid
 dixit, cum audisset: si pauci sunt qui salven-
 tur? Contendite, inquit, intrare, per angu-
 stam portam: quia multi, dico vobis, qua-
 rent intrare, & non poterunt. Quando au-
 dis ergo, pauci sunt, qui salvantur, confir-
 mavit

44 *Domus eternitatis Consideratio*
mavit Dominus, quod audivit: per angustiam
stam portam pauci intrant. Hæc est mæntra
& expositio D. Augustini. li,

II. Testimonio huic jungamus ex ver
plum: quod refert Chronicon S. Fructo
cisci p. 2. L. 1. c. 30. & S. Antonin ver
Femina quæpiam inter Ecclesiastæ v hife
ba, præ contritionis vehementia, in te reg
plo mortua concidit, ac paulò post ad ma
tam rediens affirmavit: *Ego mortua* cru
ante tribunal Dei, & simul adducta per
sexaginta animarum millia; quæ in va
mundi partibus, è vita excefferant. Al
ex omnibus illis, terna tantum anima, C
mis purgantibus sunt addicta, reliqua lob
omnes, ad ignem æternum sunt condem por
ta. Hæc illa. Sicut in hyeme flocci m Do
densi cadunt ex æthere; sic animæ ver
matim decidunt ad abyssum gehennæ via
ver

III. Perpende nunc, quàm dicta hi
ria sit terribilis: cui equidem, fidem
adhiberem, nisi ante credidissim ver
ti æternæ, verbis disertis asseverat
Spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem
& multi sunt, qui intrant per eam. & an
via est, quæ ducit ad vitam, & pauci in
laça

angustiant eam. Matth. c. 7. 14. Sed cur multi
 intrant ad perditionem, quia multi ma-
 li, multi iniqui, multi vitiis dediti: pauci
 ex verò integrè renuntiantes malo, pauci ex
 toto se offerentes Deo, pauci factores
 verbi; pauci imitatores Christi; pauci in
 hisce tenebris, filii lucis; pauci justi in hoc
 regno iniquitatis; pauci in hoc mundo
 maligno boni; pauci mundo mortui &
 crucifixi, pauci casti, pauci sobrii, pauci
 perfecti, pauci sancti.

Affectus desiderii.

O Quis mihi det annumerari paucis?
 Quis mihi tribuat cum paucis castis,
 sobriis, perfectis, intrare per angustam
 portam, & incedere per viam arctam?
 Domine JESU, qui dixisti: *Ego sum via,*
veritas, & vita, duc me per te, ceu per
 viam arctam veritatis, ad vitam! qui di-
 xisti: *Ego sum ostium, per me si quis introie-*
rit salvabitur. Joan. c. 10. 9. Da ut per
 te ingrediar ad salutem! Noli, noli sequi
 multitudinem; anima mea: *Noli nume-*
rare turbas hominum incedentes per vias
largas; noli illos attendere; multi sunt; &
 quis

46 *Domus eternitatis. Consideratio
quis numeret? pauci autem per viam
gustam: profer stateram: appende:
contra pauca grana electorum, quantum
paleam reproborum leues. S. August.
Psal. 39.*

15. *Januarii.*

I. **T**estimonium tertium protulit S. Nilus Abbas, de quo Cardinalis S. Romanus, ad annum Christi 976. refertur hunc sanctum, à quibusdam redemptum fuisse, propter approbationem revelationis, factæ S. Simeoni Stylitæ. Quòd scilicet ex decem millibus, tempore, vix una reperiretur anima, quæ ad manus sanctorum Angelorum veniret; id est, quæ salutem æternam consequeretur. Quibus S. Nilus respondit: *Si demonstravero vobis magnum filium, & Chrysostomum, & Ephrem, & Theodorum Studitam, & Apostolum ipsi, sed & sanctum Evangelium, eadem sentientes, atque dicentes; quid opponetis? Quis non stupeat hoc sancti Stylitæ miraculum?*

II. Testimonio huic rursus annexo

mus exemplum, quod refert Diaz ferm.
 2. in fest. B. V. ad Nives. Nonnemo Ma-
 gister Parisiensis, cum à morte apparuit-
 set ejusdem urbis Episcopo, seque dam-
 natum irrevocabiliter, in inferno, pro-
 nuntiasset, hæc addidit: *Tot animas illis*
diebus descendisse ad inferos, ut vix crede-
ret, tot esse posse homines in mundo. Verè
dilatavit infernus animam suam & ape-
ruit os suum absque ullo termino. Isaia c.
 5. Id est, ut Hugo Cardinalis exponit:
 dilatavit affectum devorandi infernus in-
 satiabilis, qui multitudine mortuorum,
 nunquam satiatur.

III. Sic sentit & loquitur S. Nilus at-
 que alii SS. Patres, de ævo suo, & Magi-
 ster ille Parisiensis de suo: quid autem
 nos, de tempore nostro, censebimus? An
 meliora? Ego non ausim definire. Per-
 pendamus cujusvis statûs & conditionis
 homines: quàm multi repertiuntur ubi-
 que, sceleribus variis implicati? Quàm
 multi pœnitentes, sed mox, instar canum,
 ad vomitum redeunt? Quàm multi to-
 tâ quasi vitâ, de via lata ad arctam, & de
 arcta ad latam, hoc est de via cœli, ad
 viam

48 *Domus eternitatis Consideratio*
viam inferni saltitantes; millies è cœno
peccatorum surgentes, millies relaben-
tes, millies venenum evomentes, & mil-
lies resorbentes; nunquam dignos pœni-
tentiæ fructus facientes, nec cum Davi-
de, Petro, ac Magdalena crimina sua de-
flentes: cùm tamen Veritas æterna diser-
tè afferat: *Nisi pœnitentiam habueritis, omnes*
similiter peribitis. Lucæ c. 13. 3.

Parænesis.

O Christiani! cùm tantus sit pereun-
tium numerus; si salutem æternam
amatis, sequimini monitum Salvatoris
Lucæ c. 13. 24. *Contendite intrare per an-*
gustam portam; quia multi, dico vobis, que-
rent intrare, & non poterunt. Contendite
intrare, per illam portam, per quam
Christus ipse intravit: *Contendite intrare*
summo conatu, quia de re summi mo-
menti agitur. *Contendite intrare* summi
curâ, in græco textu est; *agonizate*, cum
luctu & angustia: quia si intretis, beati;
non intretis æternùm miseri eritis. *Con-*
tendite igitur, ut sitis inter paucos, qui ad
manus sanctorum Angelorum perveniunt

Conten

Contendite nunc intrare, ne tunc accenseamini illis multis, qui quarent intrare & non poterunt. Atque ad ungues diaboli descendunt. Quod si in lata via sitis, ad arctam, iter reflectite; & centies tremendam Principis Apostolorum sententiam perpendite: Si justus vix salvabitur, impius & peccator, ubi parebunt? 1. Petri c. 4. 18.

CONSIDERATIO VI.

Angusta porta Domûs beatæ æternitatis.

Angusta porta, quæ ducit ad vitam.
Matth. c. 7. 14.

16. Januarii.

I. NE tanta reproborum multitudo & electorum paucitas forsitan quempiam in desperationem impellat, aut salutis spem, confidentiamque supprimat; sciendum est, nos non instituisse comparisonem inter Christianos ac fideles tantum, sed inter omnes etiam infideles, Mahometanos, & Hæreticos, quorum admirabilis est numerus. In *Asia* enim
C
quatuor